

optaget inde i Spisesalen, hvor Bordordenen for tredje Gang skulde forandres, fordi adskillige af de Indbudte i sidste Øjeblik havde sendt Afbud. Han var i den Anledning nervøst oprevet og havde maattet tage Draaber. Han havde ikke kunnet faa oplyst, om der ved Valgudvalgets sidste Møde med Enslev var truffet nogen Bestemmelse; men han kunde af de mange Afbud forstaa, at det var kommet til et Brud.

Pastor Gaardbo kæmpede længe fortvivlet for at holde en Samtale igang. Fru Vilhelmine var meget unaadig. Hun havde straks forstaaet, hvorfor han var kommen i saa god Tid, og hun saa ogsaa nu, hvor forandret han var. Den ellers saa rolige Mand dirrede af Nervøsitet.

Præsten vidste tilsidst ikke bedre end at benytte Lejligheden til at lægge et godt Ord ind for en Plan, som han og nogle af hans Menighedsvenner i den sidste Tid havde beskæftiget sig med. Den galdt Oprettelsen af nogle Vuggestuer omkring i Sognet. Han skildrede de sørgelige Forhold, hvorunder mange Fattigfolks Smaabørn levede, naar begge Forældrene maatte gaa paa Arbejde; hvordan de undertiden laa fastsurret i Sengene hele Dagen uden at faa hverken vaadt eller tørt for ikke at komme nogen Ulykke til.

Fru Vilhelmine, der begyndte at frygte for, at det skulde ende med et Frieri til hendes Portemonæ, lod ganske uforstaaende. Frøken Søholm derimod op-